

באנו לכאן ביום השלושים לזכור להיזכר בך אבא – שהיית לכולנו אישיות מדהימה ומקסימה!

נולדת באוקראינה בשנת 1917, ב-1920 בגיל 3 התיימת מאמא, ונשאת עם אבא, אח 4 אחיות, בשנת 1928, לאחר ציפייה של שנתיים לסרפיקטים. עלית עם אבא ואחותך האהובה יהודית – איטה, אחיך צבי, ואחותך שרה, שהיו כבר בוגרים הגיעו לפניכם והכינו לכם מה שהיה צריך.

למדת בבית ספר יסודי בחיפה, אחרי זה עברת לבית הספר החקלאי "בן-שמן - שם גם הכרת אשתך – יהודית - אמנו, ובשנת 1938 החלטתם לבוא בברית הנישואים ומאז חייתם ביחד 80 שנה והקמתם משפחה לתפארת.

עברתם אירועים לא קלים: מלחמות ומעצרים של הבריטים עבודת פרך - מהבוקר ועד הליל - אך האהבה ועזרה ההדדית נצחה את כל המכשולים בדרך! ובין התפקידים ועבודת הפרך - נולדו רן- עופר ז"ל - עמרי - יובל -

אבא, היית תמיד פעיל - בתנועה או בבית, לפעמים בשניהם יחד! אך תמיד עשית את הדברים מכל הלב על מנת לסייע ולקדם את הקיבוץ והתנועה.

היית מרכז משק במעין צבי בסוף שנות ה-60 ועדות משק באיחוד הקיבוצים ובתק"ם ומתוך ועדה זאת מתפקד כרכז ועדת הביטחון של התק"ם בשנים הקשות של 73-1972 שכוללות את מלחמת יום הכיפור - אז נקראת בשבת בבוקר של 6.10 להגיע לרמה כדי להוריד את תושבי רמת הגולן ששייכים לתק"ם לאזור יותר בטוח. בחירוף נפש והמוון שכנוע הצלת את התושבים..

גם בעבודתך במחלקת השיכון והבינוי של התנועה זכית לכבוד והערכה מהקיבוצים שטיפלת בהם וזאת בזכות קשריך הטובים עם משרד השיכון (ששם היית בן בית) הצלחת להשיג תנאי בנייה טובים יותר וכן תקציב לבניית מבנים ציבוריים.

כששבת לקיבוץ בין התפקידים בחוץ – עסקת בריכוז הפלחה – גד"ש

וכן חיפוש מפעל לקיבוץ, מצאת מישהו שהיה מוכן למכור לנו מפעל פלסטיק מצליח, כבר הגעת לסיכומים אך בסוף העדיפו לקנות מפעל אופטיקה סקופוס. כמו כן נתבקשת להיות אחראי להקמת החדר האוכל החדש אך ויתרת על התפקיד לחבר אחר, כמו כן נבחרת לגיזבר, תפקיד בו נשאת כמה חודשים.

עם שובך הביתה לצמיתות, התחלת בהפיכת חדרי החולים לבית חולים סיעודי עם כל המשתמע מכך. כולל רכישת ציוד סיעודי.

בינואר 1993, קיבלת על עצמך את תפקיד רכז בנייה ותחזוקה, ובו פעלת בנמרצות וביוזמות מבורכות במספר שיכונים בקבוצה: הרחבות בשיכון עולים, ושיכון מידן בדרום ועוד ועוד.

עם רכישת מכונת שכפול לצרכי הקיבוץ, קיבלת על עצמך את הטיפול במכונה, כמו בשאר התחומים שעסקת, גם כאן השקעת המון מחשבה ועזרת לכל המגזרים ובעיקר לשכפול היומן הקבוצה, מזכירות, סקופוס ושאר הענפים..

ובין שכפול לשכפול היית מוצא זמן לפיתוח הפנינה ליד ביתך שהפכה לסימן זיהוי, הקקטוסים, וביניהם הכלים החקלאיים אותם הבאת ממספר מקומות בארץ, עם הזמן הוספת לשטח, את בריכת הדגים שמביאה אליה המוני ילדים עם המטפלות והזוריהם. ולא נשכח חלילה את חג הסוכות שהיית בונה סוכה ועובד עליה שעות וימים עד לפני כניסת החג, היית יחד עם אמא מזמינים אליה את רוב הציבור בקיבוץ, והפכת את הסוכה שלך למשהו שהיווה מסמר החג, כולם חיכו להזמנה וידעו שיזכו ליחס חם ואוהב שלכם שכלל את יין הרימונים והמיץ שהוכן ביתר רצינות כמו הסוכה.

אז אבא – סבא – רבא סבא ובעל מסור ואוהב לאמא במשך 80 שנה, אנחנו רוצים להודות לך בשם המשפחה והמשפחה המורחבת על כל מה שעשית למעננו, כי כולנו יודעים שהמשפחה היתה חשובה לך יותר מכל עיסוקיך הרבים.

משה
דניאל

11.3.2016

אזכרה לאמא ואבא היקרים שלנו

כבר זמן רב עבר מאז נפרדנו ממכם, ועולים לא מעט זכרונות על תקופות יפות בחיינו המשותפים כילדיכם, החיבוק והתמיכה שלכם בכל אחד מבניכם ואחרי זה נכדיכם/נכדותיכם.

היה לי העונג לחיות בבית הפתוח והחם שלכם עם המון הבנה, והידיעה שתמיד אפשר לבוא בכל שעה להישען על כתפיכם ולהשמיע את מה שיש לי על הלב כאשר אתם תומכים במילה טובה.

היום אספר על נכדותיכם הדס והילה שגודלות ונמצאות כבר בכיתה י"א, מדריכות של בני נוער בקיבוץ, ובחודש זה יוצאות למסע בפולין, כמה הייתם מתגאים בהן, כמה הייתם שמחים עם התעודות שקיבלו בשליש הראשון של י"א ותעודות הצטיינות. בנוסף, בשנה זו הן גם נבחנות לבגרות, ובנוסף גם יתחילו ללמוד נהיגה,

אמא יקרה, דעי כי נכדוטיך הצעירות ביותר, הדס והילה עובדות בגיל הרך, לפעמים גם בבית התינוקות שהן עצמן היו בו, באותו בית תינוקות שנאבקת להקמתו – תכוננו ודאגת שיהיה מתאים לצרכים השונים של גידול התינוקות. את בעלת הניסיון והידע הרב בגידול התינוקות זכית לראות את נכדוטיך הדס והילה כתינוקות במקום שאת הקמת... אני מתאר לעצמי כמה היית מתמוגגת לשמוע מפייהן חוויות מהעבודה המשותפת עם המטפלות של בית התינוקות – שם עבדת רוב שנותיך. כמה חבל שלא הספקתם לחוות איתן את החוויות הללו שהיו גורמים לכם להמון נחת ושמחה.

לאבא היקר, דע לך שבכל תוכנית אבודים בטלויזיה (בה צופית גרנט מסייעת לאנשים למצוא קרובי משפחה אבודים), אני חושב שאם תוכנית זאת הייתה קיימת כשהיית בכושר ובמצב טוב מבחינה בריאותית, היית בודאי יוצר איתה קשר כדי שתנסה יחד איתך ובני משפחה נוספים, לחפש אם אולי במקרה נותר איזה שריד מהשואה באוקראינה כפי שניסית לבדוק באמצעות קרובי משפחה וחברים שיצאו לאזור.

ככה אין חדש, עמרי גר אצלכם בבית שלכם, אך הוא כמו בן בית אצלנו, הרי חשוב לשמור על קשר משפחתי קרוב. ובטח רציתם שכך יהיה ושנהיה משפחה מגובשת כפי שהייתה בזמנכם.

אז הורים יקרים – כולנו מתגעגים לימים הטובים אתכם,

כמו שאומרים - תשמרו על כולנו מלמעלה -

יובל – בנכם האוהב